

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 JUNI

Läsning

1 Mos 12:1-9

Herren sade till Abram: »Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.«

Och Abram gick iväg, som Herren hade tillsagt honom, och Lot gick med honom. Och Abram var sjuttiofem år gammal, när han drog ut från Haran. Och Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot och alla ägodelar som de hade förvärvat och tjänarna som de hade skaffat sig i Haran. Och de drog iväg mot Kanaans land och kom så till Kanaans land.

Och Abram drog fram i landet ända till den heliga platsen vid Sikem, till Mores terebint. Och på den tiden bodde kananéerna där i landet. Men Herren uppenbarade sig för Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land.« Då byggde han där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Sedan flyttade han därifrån till bergsbygden öster om Betel och slog där upp sitt tält, så att han hade Betel i väster och Ai i öster. Och han byggde där ett altare åt Herren och åkallade Herrens namn. Sedan bröt Abram upp därifrån och drog sig allt längre mot Sydlandet.

Responsoriepsalm

Ps 33:12-13, 18-20, 22 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 7:1-5

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

TISDAG DEN 22 JUNI

Läsning

1 Mos 13:2, 5-18

Abram var mycket rik på boskap och på silver och guld. Men Lot, som drog med Abram, hade också får och fäkreatur och tält. Och landet räckte inte till för dem, så att de kunde bo tillsammans; ty deras ägodelar var för stora för att de skulle kunna bo tillsammans. Och tvister uppstod mellan Abrams och Lots boskapsherdar. Dessutom bodde på den tiden kanaanéerna och perisséerna där i landet.

Då sade Abram till Lot: »Inte skall det vara någon tvist mellan mig och dig och mellan mina herdar och dina herdar. Vi är ju släkt. Ligger inte hela landet öppet för dig? Skilj dig från mig. Vill du åt vänster, så går jag åt höger, och vill du åt höger, så går jag åt vänster.«

Då lyfte Lot upp sina ögon och såg att hela Jordanslätten var vattenrik överallt. Innan Herren fördärvade Sodom och Gomorra, var den nämligen som Herrens lustgård, som Egyptens land, ända fram mot Soar. Så valde då Lot ut åt sig hela Jordanslätten. Och Lot bröt upp och drog österut, och de skildes så från varandra. Abram förblev boende i Kanaans land, och Lot bodde i städerna på Slätten och drog med sina tält ända in mot Sodom. Men folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.

Och Herren sade till Abram, sedan Lot hade skilt sig från honom: »Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står, mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag ge åt dig och din säd för evig tid. Och jag skall låta din säd bli som stoftet på jorden. Kan någon räkna stoftet på jorden, så skall också din säd kunna räknas. Stå upp och dra igenom landet efter dess längd och dess bredd, ty åt dig skall jag ge det.« Och Abram drog iväg med sina tält och kom och bosatte sig vid Mamres terebintlund invid Hebron. Och han byggde där ett altare åt Herren.

Responsoriepsalm

Ps 15:2-4b, 5 (R. jfr 1)

R. Vem får vara i din boning?

Herre, vem får bo i din hydda,

vem får vara på ditt heliga berg?
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6,12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 23 JUNI

Läsning

1 Mos 15:1-12,17-18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: »Frukta inte, Abram, jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.« Men Abram sade: »Herre, Herre, vad vill du då ge mig? Jag går ju barnlös bort, och arvinge till mitt hus blir en man från Damaskus, Elieser.« Och Abram sade ytterligare: »Mig har du inte gett någon livsfrukt. En av mitt husfolk skall bli min arvinge.«

Men se, Herrens ord kom till honom. Han sade: »Nej, denne skall inte bli din arvinge, utan en som utgår från ditt eget liv skall bli din arvinge.« Och han förde honom ut och sade: »Se upp mot himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.« Och han sade till honom: »Så skall din säd bli.«

Och han trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet. Och han sade till honom: »Jag är Herren, som har fört dig ut från det kaldeiska Ur för

att ge dig detta land till besittning.« Han svarade: »Herre, Herre, varav skall jag veta att jag skall besitta det?«

Då sade han till honom: »Ta åt mig en treårig kviga, en treårig get och en treårig vädur, därtill en turturduva och en ung duva.« Och han tog åt honom alla dessa djur och styckade dem mitt itu och lade styckena mitt emot varandra. Dock styckade han inte fåglarna. Och rovfåglar slog ned på de döda kropparna, men Abram drev bort dem. När nu solen var nära att gå ned och en tung sömn hade fallit på Abram, se, då kom en förskräckelse över honom och stort mörker.

Då nu solen hade gått ned och det hade blivit alldeles mörkt, syntes en rykande ugn med flammande låga, som for fram mellan styckena. På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat.«

Responsoriepsalm

Ps 105:1-4, 6-9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15-20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Jer 1:4-10

Herrens ord kom till mig, han sade:
»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1-4a, 5-6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
bøj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,
Ty du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen

1 Pet 1:8-12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i ousäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja

Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset,
så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium

Luk 1:5-17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att

vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

TORSDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Första läsningen

Jes 49:1–6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet —
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–3, 13–15 (R. 14a)

*När psalmen sjungs så används texten i **Cecilia 689**. När den läses används följande text:*

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utranssakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.

Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Andra läsningen

Apg 13:22-26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57-66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

FREDAG DEN 25 JUNI

Läsning

1 Mos 17:1, 9-10, 15-22

När Abram var nittionio år gammal, uppenbarade sig Herren för honom och sade till honom: »Jag är Gud den Allsmäktige. Vandra inför mig och var ostrafflig. Du åter skall hålla mitt förbund, du och din säd efter dig, från släkte till släkte. Och detta är det förbund mellan mig och er och din säd efter dig, som ni skall hålla: allt mankön bland er skall omskäras.«

Och Gud sade åter till Abraham: »Din hustru Sarai skall du inte mer kalla Sarai, utan Sara skall vara hennes namn. Och jag skall välsigna henne och skall också med henne ge dig en son. Ja, jag skall välsigna henne, och folkslag skall komma av henne, kungar över folk skall härstamma från henne.«

Då föll Abraham ned på sitt ansikte och log, ty han sade vid sig själv: »Skulle barn födas åt en man som är hundra år gammal? Och skulle Sara föda barn, hon som är nittio år gammal?« Och Abraham sade till Gud: »Måtte allenast Ismael få leva inför dig!«

Då sade Gud: »Nej, din hustru Sara skall föda dig en son, och du skall ge honom namnet Isak. Med honom skall jag upprätta mitt förbund, ett evigt förbund, som skall gälla hans säd efter honom. Men angående Ismael har jag också hört din bön. Se, jag skall välsigna honom och göra honom fruktsam och föröka honom mycket. Tolv hövdingar skall han få till söner, och jag skall göra honom till ett stort folk. Men mitt förbund skall jag upprätta med Isak, honom som Sara skall föda åt dig vid denna tid nästa år.« Då Gud nu hade talat ut med Abraham, for han upp från honom.

Responsoriepsalm

Ps 128:1-5 (R. 4)

R. Så välsignas de som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers arbete får du njuta frukten.
Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar,
och må du få se barn av dina barn. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,

och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:1–4

När Jesus gick ner från berget, följde stora folkskaror med honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast blev mannen ren från sin spetälska. Men Jesus sade till honom: »Säg det inte till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

LÖRDAG DEN 26 JUNI

Läsning

1 Mos 18:1–15

Herren uppenbarade sig för Abraham vid Mamres terebintlund, där han satt vid ingången till sitt tält, då det var som hetast på dagen. När han lyfte upp sina ögon, fick han se tre män stå framför sig. Och då han såg dem, skyndade han mot dem från tältets ingång och bugade sig ned till jorden och sade: »Herre, har jag funnit nåd för dina ögon, så gå inte förbi din tjänare. Låt mig hämta litet vatten, så att ni kan tvätta era fötter. Och vila er under trädet. Jag vill också hämta ett stycke bröd, så att ni kan vederkvicka er, innan ni går vidare, eftersom ni nu har tagit vägen förbi er tjänare.« De sade: »Gör som du har sagt.«

Och Abraham skyndade in i tältet till Sara och sade: »Skynda dig och ta tre sea-mått fint mjöl, knåda det och baka kakor.« Men själv skyndade Abraham bort till boskapen och tog en god ungalv och gav den åt sin tjänare, och denne skyndade sig att tillreda den. Och han tog gräddmjölk och söt mjölk och kalven, som han hade låtit tillreda, och satte fram för dem. Och han stod själv hos dem under trädet, medan de åt. Och de sade till honom: »Var är din hustru Sara?« Han svarade: »Därinne i tältet.« Då sade han: »Jag skall komma tillbaka till dig nästa år vid denna tid, och se, då skall din hustru Sara ha en son.«

Detta hörde Sara, där hon stod i ingången till tältet, som var bakom honom. Men Abraham och Sara var gamla och komna till hög ålder, och Sara hade inte mer som kvinnor brukar ha. Därför log Sara vid sig själv och tänkte: »Skulle jag väl nu på min ålderdom ge mig till lusta, nu då också min herre är gammal?« Men Herren sade till Abraham: »Varför log Sara och tänkte: 'Skulle jag verkligen föda barn, så gammal som jag är?' Är då något så underbart, att Herren inte skulle förmå det? På den bestämda tiden skall jag komma tillbaka till dig, vid denna tid nästa år, och då skall Sara ha en son.« Då nekade Sara och sade: »Jag log inte«; ty hon blev förskräckt. Men han sade: »Jo, du log.«

Responsoriepsalm

Luk 1:46–50, 53–55 (R. jfr 54b)

R. Herren har kommit ihåg sin barmhärtighet.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare. R.

Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig.
Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt. R.

Hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig. R.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:5–17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 JUNI

Första läsningen

Vish 1:13–15; 2:23–24

Det är inte Gud som har gjort döden,
han gläder sig inte åt att liv släcks.
Nej, till att leva skapade han allt,
och i allt som blir till i världen bor hälsa.
Där finns inget gift som dräper,
och döden har inte sin kungaborg på jorden.
Rättfärdigheten är odödlig.
Gud skapade människan till odödlighet
och gjorde henne till en avbild av sitt eget väsen,
men genom djävulens avund kom döden in i världen,
och de som är hans egendom får erfara den.

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4-6, 11-12a, 13b (R. 2a)

När psalmen sjungs så används texten i Cecilia 627 När den läses används följande text:

R. Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet.

Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet
och lät inte mina fiender triumfera.
Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du räddade mig från graven. R.

Sjung Herrens lov, ni hans trogna,
prisa hans heliga namn!
Ofärd är i hans vrede,
men i hans nåd är liv.
Om kvällen är gråten min gäst
men om morgonen jublet. R.

Lyssna, Herre, skona mig,
Herre, bli min hjälpare!
Du vände min dödsklagan i dans.
Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig. R.

Andra läsningen

2 Kor 8:7, 9, 13-15

Ni som har allt i överflöd: tro, tal, kunskap, hängivenhet och den kärlek som jag har uppväckt hos er, se till att ni också ger överflödande prov på denna nådegåva, frikostighetens gåva. Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom. Meningen är inte att andra skall få det bättre och ni få det svårt. Nej, det är en fråga om jämvikt; nu skall ert överflöd avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall

avhjälpa er brist. Så blir det jämvikt, som det står skrivet: *Han med mycket fick inte för mycket, han med litet fick inte för litet.*

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Mark 5:21–24a, 35–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Då kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.